
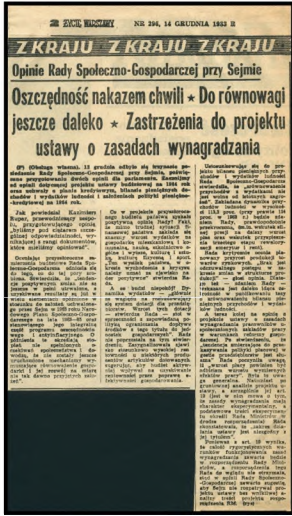

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p>Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii Opinie Rady Społeczno – Gospodarczej przy Sejmie. Oszczędność nakazem chwili. Do równowagi jeszcze daleko. Zastrzeżenia do projektu ustawy o zasadach wynagrodzenia, „Życie Warszawy”, 14 grudnia 1983 r., nr 296(12498), s. 2.</p>		
<p>Ilość stron oryginału</p> <p>1</p>	<p>Ilość skanów</p> <p>1</p>	<p>Liczba plików publikacji</p> <p>5</p>
<p>Autor</p> <p>(rys)</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny</p> <p>Robotnicza Spółdzielnia</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania</p> <p>Warszawa</p>	<p>Rok wydania / Data powstania</p> <p>1983</p>	
<p>Sygnatura</p> <p>---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.)</p> <p>artykuł</p>	
<p>Wymiary (wys x szer)</p> <p>14,6 x 23,5 cm</p>	<p>Stan zachowania</p> <p>---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce)</p> <p>XX wiek, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Jan Szczepański,</p>		<p>Relacja z posiedzenia Rady Społeczno – Gospodarczej przy Sejmie PRL, na którym Rada zaopiniowała projekt ustawy budżetowej na rok 1984 oraz uchwały o planie kredytowym, bilansie pieniężnych dochodów i wydatków ludności i założenia polityki pieniężno – kredytowej na 1984 rok. Rada zajęła się także projektem ustawy o zasadach wynagrodzenia.</p>
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuźnia, letnicy itp.)</p> <p>sociologia, polityka, społeczeństwo, gospodarka, problemy gospodarcze, przemysł, rolnictwo, robotnicy, klasa robotnicza, Rada Społeczno – Gospodarcza przy Sejmie PRL, „Życie Warszawy”, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, Sejm PRL, kultura, kultura polska, inflacja, ekonomia, kredyt, zadłużenie, budżet, polityka pieniężna,</p>		
<p>Prawa autorskie</p> <p>---</p>		

KRAJU KRAJU KRAJU

Opinie Rady Społeczno-Gospodarczej przy Sejmie

Oszczędność nakazem chwili ★ Do równowagi
jeszcze daleko ★ Zastrzeżenia do projektu
ustawy o zasadach wynagradzania

(P) (Obsługa własna). 13 grudnia odbyło się trzynaste posiedzenie Rady Społeczno-Gospodarczej przy Sejmie, poświęcone przygotowaniu dwóch opinii dla parlamentu. Zaczynamy od opinii dotyczącej projektu ustawy budżetowej na 1984 rok oraz uchwały o planie kredytowym, bilansie pieniężnych dochodów i wydatków ludności i założeniach polityki pieniężno-kredytowej na 1984 rok.

Jak powiedział Kazimierz Rupa, przewodniczący zespołu, przygotowującego opinię, „byliśmy pod ciężarem szczególnej odpowiedzialności, wynikającej z rangi dokumentów, które mieliśmy opiniować”.

Oceniając przyszłoroczne zamierzenia budżetowe Rada Społeczno-Gospodarcza odniosła się do tego, co do tej pory zrobiono. Stwierdziła, że „tendencje pozytywnych zmian nie są jeszcze w pełni utrwalone, a uzyskiwane rezultaty są już w wielu elementach opóźnione w stosunku do założeń uchwalonego przez Sejm w 1983 roku Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1983—85 oraz stanowiącego jego integralną część programu oszczędnościowego i antyinflacyjnego. O opóźnienia te określają stopień nie spełnionych oczekiwań społeczeństwa i dowodzą, że nie zostały jeszcze uruchomione mechanizmy wymuszające równowagę gospodarki i jej rozwój na miarę nie tak dawno przyjętych założeń”.

Co w projekcie przyszłorocznego budżetu państwa zyskało pozytywną opinię Rady? Fakt, że mimo trudnej sytuacji finansowej państwa zakłada się znaczny wzrost wydatków na gospodarkę mieszkaniową i komunalną, naukę, szkolnictwo ogólne i wyższe, kulturę i sztukę, kulturę fizyczną i sport. „Ten wysiłek państwa, w okresie wychodzenia z kryzysu należy uznać za zjawisko na der pozytywne” stwierdza Rada.

A co budzi niepokój? Dynamika wydatków — „głównie ze względu na rozbudowujący się system dotacji dla przedsiębiorstw. Wzrost tych dotacji — stwierdza Rada — stoi w sprzeczności z zapowiadaną polityką ograniczania dopływu środków z tego tytułu do jednostek gospodarczych”. Rada nie poprzestała na tym stwierdzeniu. Zasygnalizowała zjawisko stosunkowo wysokiej rentowności u niektórych producentów artykułów dotowanych sugerując, aby budżet aktywnej wpływał na uzyskiwanie rentowności przez poprawę efektywności gospodarowania.

Ustosunkowując się do projektu bilansu pieniężnych przychodów i wydatków ludności Rada Społeczno-Gospodarcza stwierdziła, że „równoważenie przychodów z wydatkami nie jest wolne od istotnych zagrożeń”. Zakładana dynamika przychodów ludności w wysokości 113,3 proc. (przy prawie 124 proc. w 1983 r.) będzie zdaniem Rady, prawdopodobnie przekroczona, (m.in. wskutek silnej presji na dalszy wzrost płac oraz wskutek przyspieszenia trzeciego etapu rewaloryzacji emerytur i rent).

Rada krytycznie ocenia planowany przyrost produkcji towarów rynkowych. „Brak jest odczuwalnego postępu w zakresie zmian w strukturze produkcji” — głosi opinia. Dlatego też — zdaniem Rady — wskazana jest daleko idąca ostrożność w publikowaniu tezy o zrównoważeniu bilansu pieniężnych przychodów i wydatków ludności.

A teraz kolej na opinię o projekcie ustawy o zasadach wynagradzania pracowników uspołecznionych zakładów pracy w warunkach reformy gospodarczej. Po stwierdzeniu, że „tendencja zmierzająca do przekazywania polityki płacowej w gestię przedsiębiorstw jest słuszną” Rada poczyniła uwagę, iż „wzrost płacy powinien być odbiciem wzrostu wymiernych efektów pracy”. Była to uwaga generalna. Natomiast po gruntownej analizie projektu ustawy, a szczególnie jej art. 19 (jest w nim mowa o tym, że zasady wynagradzania mają charakter eksperymentalny, a podstawowe treści eksperymentu określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia) Rada skonstatowała, że „zakres działania ustawy jest niezgodny z jej tytułem”.

Ponieważ z art. 19 wynika, że całość rygorystycznych warunków funkcjonowania zasad wynagradzania zawarta będzie w rozporządzeniu Rady Ministrów, a rozporządzenia tego Rada do wglądu nie otrzymała, stąd w opinii Rady Społeczno-Gospodarczej zawarto sugestie, aby Sejm nie rozpatrywał projektu ustawy bez wnikliwej analizy treści projektu rozporządzenia RM. (rys)